



בגדי הממשלה החדשים

תיקים, ללא כסאות וללא כל הכיבודים הכרוכים בהיותם שרי-ממשלה. הפחד של המר מבחירות חדשות היה גדול אולי-מפחדם של חבריו במפד"ל. המר יודע כי אם יצטרך ללכת לבחירות בי שבעות או בחודשים הקרובים, יתייצב שוב הד"ר יוסף בורג בראש רשימת הד"ר מפד"ל. אם יצליחו להאריך את חיי הממר שלה הנוכחית בהנשמה מלאכותית, ולד"ר חות את הבחירות לפחות בשנה, קיימים סיכויים שהוא יוצב בראש רשימת המפד"ל ויוכל לתבוע לעצמו תפקיד בכיר בממד שלה — בין שתהיה זו ממשלת הליכוד ובין ממשלת המערך. הוא נחלץ לכן למר צוא מוצא מהסבך.

ובלון המר הגה את הרעיון הגאוני של "רה"אירגון בשלבים". לפי רעיון זה ינסו להתגבר על כל מיכשול בניסרד, כשבשלב ראשון תסתפק הממשלה במינוי יגאל הורי" בין כשר-האוצר במקומו של שמחה ארי" ליר, ובהקצאת תיק ההסברה למשה ניסים. היה רק צורך לשכנע את ארליך להסכים לקבל את תפקיד סגן ראש-הממשלה הי שני, שאינו קיים בחוק ואין לו שום תוכן או הגדרה.

אבל ארליך היה כבר כה שבור ומיואש — בעיקר נוכח אי תיפקודו של בגין — שהוא היה מוכן לקנות כל רעיון. הוא קפץ על הצעתו של המר וכך, כביכול, נפתר המשבר. למעשה הוא רק נדחה לי מועד מאוחר יותר.

בגין ממשיך להחזיק לעצמו את תיק החוץ, כשהוא מפגין בגלוי את אי להי" מכוון למסור אותו ליצחק שמיר. אבל מכיוון שממילא אין כיום תוכן לתפקיד זה, אין הדבר משנה במאומה.

כך תוצג בשבוע הבא בפני העם ממשלה חדשה, כביכול, שהיא אותה הגברת, אבל בלי אדרת.

השינוי היחיד בממשלה, שתמשיך לא לתפקד כמו עד עתה, הוא הפרת האיוון בין הניצים הטורפים, לניצים הפחות טורי" פים שבה. צירופו של יגאל הורביץ לי ממשלה מחזק את אגף הניצים הטורפים, יקצין את עמדות הממשלה בכל הנוגע להתנהלויות וטיפוח.

ספק אם הורביץ יצליח לחולל שינויים מפליגים במשק המדינה. אבל שינוי ביחסי הכוחות הפנימיים בממשלה הוא כבר חרי" צל. מה שחסר עוד לכך שהתדמית הקיי" לזונית תושלם, הוא צירופו של יצחק שמיר לממשלה, שילב הבא של הרה" אירגון.

של כמה שרים, הוא המשיך לחייך ולהתר" בדה.

פרשת אלון מורה (ראה כתבה בנושא זה) הטרידה אותו הרבה יותר מאשר פרשת המשבר הממשלתי, למרות ששתי הפרשיות כרוכות זו בזו.

התנהגותו האפאתית הזו של בגין, שכונה את המשבר בכינוי "מצב מורכב", היא שגרמה בדיעבד לפתרון המשבר. השרים, ובעיקר שמחה ארליך ובלולון המר, שראו את חוסר-האונים וחידולן האישים של בגין, הבינו כי במצב זה, אם לא יקחו את

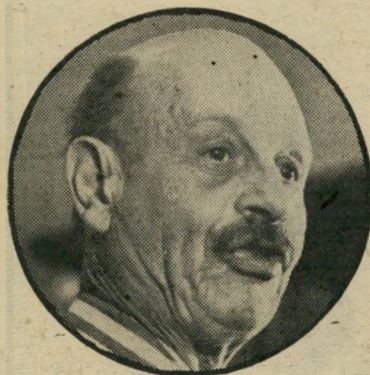
החולתו של חברה לשעבר, יגאל הורביץ — ולהפיח בה רוח חיים.

במצב זה העלה כל אחד ממרכיבי ה" קואליציה תביעות ודרישות שהצריכו הווה של שרים מאחוזות מיפלגתיות.

שתי בעיות היו קשות מכל השאר: מציאת פיצוי הולם להדחתו של שמחה ארליך מתפקיד שר-האוצר, ושיכנוע שר החוץ שיתמנה לקבל לעצמו את איש צעירי המפד"ל, יהודה בן-מאיר כסגן.

ארליך, שרק לפני שבועיים התעקש להמשיך ולהחזיק במשרד-האוצר נוכח כוונת חבריו במיפלגה להדיחו, גילה פתי" אום רוחבילב נדיר היה מוכן להניח את המישרד ליגאל הורביץ. הוא לא עשה זאת מאהבת הורביץ או משום שהניח שזה יצי" לוח במקום שהוא נכשל. להיפך, דווקא בגלל איבתו הגלויה להורביץ היה ארי" ליר מוכן להניח לו להיכשל במקום שהוא ניכשל. הוא כאילו אמר להורביץ: "גו, נראה אותך גיבור... תעשה מה שאני לא הצלחתי!"

אבל תמורת הסכמה כפייתית זו תבע ארי-



סרבן ירון
"לא בוגדים בחבר..."

העניינים לידיהם. לא יסתיים הארגון מחדש של הממשלה לעולם והיא תילץ להתפטר. אילו סברו כי התנהגותו של בגין אינה אלא טכסיס, שנועד לשבור את כל התבירי" עות המנוגדות, ספק אם היו מוותרים. אבל הם ידעו שהם עומדים מול הטררגדיה ששמה בגין — ראש-הממשלה שאי-תפי" קודו משפיע על הממשלה כולה.

רה"אירגון בשלבים

כ תוצאה מהכרה זו, אליה הגיעו ארליך והמר בעת ובעונה אחת, החלו העניינים להתגלגל בקצב מהיר. היה ברור לשניים כי אם לא יפעלו, הם ימצאו את עצמם, יחד עם חבריהם לממשלה, ללא

מוקים שהשמיע בפומבי נגד קבלת תיק החוץ לא היו אלא תירוצים בילבד. "בורג פשוט איננו אהב לעבוד", הם טענו, "ושרי-חוץ צריך לעבוד, הרבה שעות ביום".

יגאל ירון, שתיק החוץ הוא אולי היחיד שיכול היה לספק את תאוות הכבוד שלו, נאלץ היה לערוך הצגה כאילו הוא דוחה את התיק מרצונו. למעשה לא היתה לו ברירה. אילו היה מקבל את התיק הוא היה נאלץ להפקיר את ידידו, שר הרווחה והעבודה ישראל כ"ץ, שתיקו היה נלחץ ממנו. בכך היה מאבד גם את עמדת הכוח האלקטוראלית היחידה שיש למעשה לתנור עה הדמוקרטיה — הנשענת על תקציבי ומשאבי משרד הרווחה.

"לא בוגדים בחבר..." הבטיח ירון לכך המודאג, שבא לבקרו מתוך ידיעה שהלי" ברלים לוטשים את עיניהם התיק הרווחה. ירון הבטיח לו שירטב לקבל את תיק ה" חוץ, אם לא יובטח מעמדו של כ"ץ.

הסירוב, שעלה לו בוודאי בכריאות, יכול היה לאפשר לו לשחק שוב את התפי" קיד הגדול, אותו הציג לפני שלוש שנים, כשעלה לראשונה אל הבמה הפוליטית, של איש העקרונות, האתיקה והמוסר.

הטררגדיה של מנחם בגין

א יא שפארסה המבדחת הזאת, בה השתכסכה חבורה של ליצינים בביצה שהיא יצרה בעצמה, היה גם היבט עגוב. זאת לא היתה הצגה שלאחריה ניתן ללכת הביתה. זה היה הבית ואלה היו בעלי הבית.

כיצד קרה ששינוי פני הממשלה הפך בסך הכל לשינוי פני משרד-האוצר, מבלי לאייש אפילו את כס שרי-חוץ שהתרוקן? התשובה לשאלה זו מצויה בשני גורמים:

- הפחד הנורא של רוב מרכיבי הקואליציה מאפשרות של בחירות מוקדמות.
- מצבו הטררגי של ראש-הממשלה מנחם בגין, שאינו מסוגל לתפקד לא רק כאשר הממשלה פועלת, אלא גם כאשר היא מתפרקת.

בסוף השבוע שעבר נראתה מלאכת ה" אירגון מחדש כמיבצע מורכב ומסובך של שבץ-נא. נדמה היה לרגע כי בגין יעוט על ההזדמנות של התפטרות שרי-החוץ כדי להחליף לפחות חמישה שרים בממשלתו, להכניס פנים חדשות לממשלה — מילבד



סרבן בורג
"לא רוצה לעבוד..."

ליך תיק אחר, של שר-על לענייני כל- כלה, או תיק הפנים.

אלה היו אבני הנגף שלעיתים נראה היה כי עליהם תיפול הממשלה. במצב זה גילה מנחם בגין התנהגות שניתן לכנותה בלשון המעטה "מזורה". הוא לא היה מודע כלל למצבה החמור של הממשלה. גינוח ושליו, כאילו מדובר בסך הכל בקאפריות